

Regionale transformatie: **van zorgen voor mensen naar samen gezond leven**

Verslag Kennisontbijt

10 juni 2026

Spreker: Tamara Jonker

Programmadirecteur NHN Gezond

Hoe zorgen we ervoor dat ook over tien jaar iedereen de zorg en ondersteuning krijgt die nodig is?

Die vraag stond centraal tijdens het kennisontbijt van Zorgring op 10 juni. Samen met bestuurders, zorgprofessionals en andere partners gingen we in gesprek over de regionale transformatie in Noord-Holland Noord.

De zorgvraag blijft groeien, terwijl tegelijkertijd de arbeidsmarkt steeds verder onder druk komt te staan. Juist daarom draait regionale transformatie niet alleen om zorg, maar ook om welzijn, preventie en het versterken van de samenleving rondom inwoners. De centrale vraag van de ochtend was dan ook: hoe kunnen we elkaar helpen en durven we ook te vragen wie ons kan helpen?

Gezondheid is meer dan zorg

We denken bij gezondheid vaak direct aan huisartsen, ziekenhuizen of thuiszorg. Toch wordt een groot deel van onze gezondheid bepaald door andere factoren: sociale contacten, een zinvolle daginvulling, passende ondersteuning en een omgeving waarin mensen mee kunnen doen.

Dat vraagt om een andere manier van kijken. Niet alleen naar ziekte en zorg, maar juist naar gezondheid, welzijn en preventie.

Van systeemwereld naar leefwereld

Tamara illustreerde dit met een persoonlijk voorbeeld vanuit haar rol als pleegmoeder. Zij ervaart van dichtbij hoe gezinnen te maken hebben met veel verschillende instanties en hulpverleners en hoe lastig het dan is om overzicht en samenhang te ervaren. Iedereen heeft een rol, maar voor inwoners voelt het vaak als een wirwar van loketten, afspraken en regelingen.

Juist daar ligt de opgave voor de regio: niet denken vanuit organisaties, maar vanuit de inwoner.

Want inwoners hebben geen boodschap aan organisatiestructuren. Zij willen vooral dat de juiste mensen samenwerken, informatie delen en hen verder helpen.

Samenwerken maakt het verschil

Dat regionale samenwerking werkt, zien we nu al terug in verschillende initiatieven, geeft Tamara aan in haar presentatie. Een mooi voorbeeld is G'oud, gericht op gezond en vitaal ouder worden. Door inwoners met elkaar te verbinden en aandacht te besteden aan sociale contacten en zelfredzaamheid, ervaren deelnemers een betere gezondheid en meer regie over hun eigen leven.

Ook binnen ketensamenwerkingen zien organisaties steeds vaker dat gezamenlijke oplossingen effectiever zijn dan losse interventies. Mensen die voorheen tussen verschillende organisaties heen en weer werden gestuurd, krijgen steeds vaker ondersteuning die beter op elkaar aansluit.

Kleine stappen, grote verandering

De boodschap die Tamara wil meegeven is dat transformatie van zorg en ondersteuning niet gebeurt van de ene op de andere dag. We moeten al lerende stap voor stap ontdekken wat wel en niet werkt en openstaan voor dilemma's en onverwachte gebeurtenissen. Volgens Tamara is bij verandering één van de belangrijkste dingen om met elkaar te verbinden en vertrouwen op te bouwen. Juist in Noord-Holland Noord gebeurt dat. Organisaties die elkaar vroeger nauwelijks spraken, werken vandaag samen aan gezamenlijke oplossingen.

Wat betekent dit voor inwoners?

Uiteindelijk gaat het om hoe inwoners het verschil merken in hun dagelijks leven: minder zoeken, meer samenhang en ondersteuning die echt helpt. Maar dit gebeurt niet vanzelf. Het vraagt dat we elkaar blijven opzoeken, elkaar helpen en ook durven vragen om hulp. Want alleen samen kunnen we deze beweging maken – stap voor stap, lerend in de praktijk.”

Wat vraagt dit van ons?

De gesprekken na afloop maakte duidelijk dat regionale transformatie niet alleen iets is van programma's, plannen en samenwerkingsafspraken. De vraag die centraal stond was vooral: wat betekent dit voor mij en mijn organisatie?

Vanuit de zaal werd daarbij een kritische noot geplaatst. We spreken over transformatie, maar werken tegelijkertijd met bestaande systemen, financiering en KPI's. Hoe zorg je ervoor dat je werkelijk verandert en niet alleen voortbouwt op wat er al is? Volgens Tamara vraagt dit om te blijven sturen op de bedoeling en tegelijkertijd ruimte creëren om anders te werken en te experimenteren.

Ook werd benadrukt dat verandering begint bij de keuzes die organisaties zelf maken. Zoals een deelnemer aangaf: "Het begint met de wil en het vraagt ook tijd." Daarbij helpt het volgens hem om niet alles tegelijk te willen doen, maar focus aan te brengen en het lef te hebben om iemand vrij te maken voor verandering.

Tegelijkertijd kwam steeds weer dezelfde vraag terug: voor wie doen we dit eigenlijk? Niet de organisatie of het systeem, maar de inwoner moet het verschil merken. Zoals één van de deelnemers treffend verwoordde: "Het gaat niet om FTE's, kosten en gelden, maar dat je als patiënt voelt dat je geholpen wordt." Vanuit die gedachte sprak Annette de wens uit om regionale samenwerking nog meer te organiseren vanuit de klantreis van inwoners en cliënten. Een oproep die mooi aansloot bij de rode draad van de ochtend: **de mens centraal houden, ook wanneer de opgave complex is.**

*Het gaat niet om FTE's, kosten en gelden, **maar dat je als patiënt voelt dat je geholpen wordt.***

Scan de QR-code en
bekijk alle foto's en
de aftermovie